

Bilag II.

Udkast

til

Lov om Forældelse af Fordringer.

Afgivet af en af den Kongelige Norske Regerings Justits- og Politidepartement under
19de November 1892 udsat Komite.

§ 1.

Gældskrav eller anden Fordring, der ikke er bleven erkendt eller paatakt inden saadan Frist, som nedenfor bestemmes, bortfalder som forældet.

At Forældelsesfristen udløber, medfører ikke, at Fordringshaveren taber Adgangen til at afforte Fordringens Beløb i, hvad han paa sin Side skylder, saafremt enten Modregning paa Forhaand er vedtaget eller inden Fristens Udløb forlangt eller Fordring og Modfordring udspringer af samme Retshforhold.

Paa Tilbageholdsret og Panteret er Fristens Udløb ligeledes uden Indflydelse. Undtagelse gælder dog med Hensyn til Underpant, for saa vidt angaar Renter eller anden i § 5 Nr. 3 omhandlet Ydelse, eller for saa vidt der ved Skadesløsbrev er givet Sikkerhed for mulig indtrædende Gældsansvar.

Al Rettighed, der som Grundbgyrde paahviler fast Ejendom, er alene de enkelte forfaldne Terminer Genstand for Forældelse.

§ 2.

Forældelsesfristen regnes i Almindelighed fra den Dag, da Fordringen er forfalden. Er en Fordrings Forfaldstid afhængig af forudgaaende Opfyldelse fra Fordringshaverens Side, regnes Forældelsesfristen fra den Dag, til hvilken Fordringen tidligt kunde have været opsaqt.

§ 3.

Fristens Længde er 10 Aar, for saa vidt ikke andet særlig er bestemt.

§ 4.

§ 20 Aar forældes:

1. Fordring paa Bank eller offentlig Kasse i Anledning af Midler, som deri er indsatte eller givne i Forvaring; som Bank anses enhver, der ifølge Anmeldelse til Handelsregistret driver Bankvirksomhed;